

ationale Brigade og bedre i stand til at imødegå nutidens trusler specielt set i lyset af den stigende internationale terrorisme.

Svar (7/1 03)

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

På baggrund af terrorangrebene i USA den 11. september 2001 nedsatte den daværende forsvarsminister en arbejdsgruppe vedrørende forsvarets kapaciteter med det formål at gennemgå det militære forsvars evne til at deltage i forsvaret mod og bekæmpelse af terrorisme. Arbejdsgruppen anbefalede bl.a., at den operative kapacitet ved de to eksisterende specialoperationsstyrker – Jægerkorpset og Frømandskorpset – udvides. Der er efterfølgende indledt en personelmæssig udvidelse af de to enheder. Yderligere tiltag, bl.a. baseret på erfaringerne fra deltagelse i Operation Enduring Freedom i Afghanistan, er under overvejelse.

På Prag topmødet blev det bl.a. vedtaget at oprette en NATO Response Force. Formålet er at etablere en udrykningsstyrke, der kan indsættes til løsning af opgaver i hele Alliancens opgavespektrum. Hertil kommer at styrken kan blive en katalysator for fokusering og forbedring af Alliancens kapaciteter og – mere generelt – for den fortsatte tilpasning til de nye sikkerhedspolitiske udfordringer.

Med NATO Response Force er det hensigten, at NATO til stadighed råder over styrker, som kan indsættes med kort varsel. NATO Response Force forventes at komme til at bestå af en bred vifte af styrker fra alle værn, herunder fly, skibe og landstyrker. Desuden forventes specialoperationsstyrker at indgå ad hoc. Alliancen sikres således rådighed over en »værktøjskasse«, hvorfra det rette styrkebidrag fleksibelt kan sammensættes efter den opgave, som skal løses.

Det er hensigten, at nationerne på skift skal bidrage med styrker til NATO Response Force. Dette medfører, at moderniseringen af Alliancens kapaciteter udstrækkes til en generel langsigtet modernisering af de nationale forsvar og ikke isoleres til en begrænset del af nationernes militære styrker. NATO Response Force kan således blive en ramme for udvikling af NATO's samlede kapaciteter imod internationale operationer.

Der er ingen direkte sammenhæng mellem en udvidelse af specialoperationsstyrkerne og Den

Danske Internationale Brigade. Der vil også i fremtidens forsvar være behov for en bred vifte af forskellige kapaciteter, herunder deployerbare styrker til indsættelse i forskellige typer af internationale operationer.

Overvejelser om den videre udvikling af de danske specialoperationsstyrker vil indgå i overvejelserne om kommende forsvarsforlig. De økonomiske konsekvenser ved etablering af en specialoperationsstyrke af en størrelsesorden som skitseret i kronikken er for nærværende ikke beregnet.

Spm. nr. S 1202

Til statsministeren (19/12 02) af:

Peter Skaarup (DF):

Kan statsministeren oplyse, på hvilken baggrund det danske EU-formandskab har modtaget formanden for det tyrkiske AK-parti, Recep Tayyip Erdogan, som repræsentant for den siddende tyrkiske regering, og i forlængelse heraf, om regeringen ikke finder det mærkværdigt og underligt, at Tyrkiet ved officielle forhandlinger med EU er repræsenteret af en person uden demokratisk legitimitet og ikke af landets premierminister, Abdullah Gül?«

Begrundelse

Spørgeren finder det højest mærkværdigt, at det danske formandskab har modtaget AK-partiets formand, Recep Tayyip Erdogan, som repræsentant for den tyrkiske regering, endskønt Recep Tayyip Erdogan ikke er premierminister, ressortminister endsige for nærværende medlem af det tyrkiske parlament. Ligeledes finder spørgeren, at man kan diskutere, om ikke der her er tale om en tilsidesættelse af den tyrkiske forfatning, der forbyder Erdogan opstilling på baggrund af, at denne er dømt for at have opildnet til religiøs fanatisme. I den forbindelse finder spørgeren det ønskeligt at blive gjort bekendt med, om regeringen har overvejet, hvilket signal der sendes ved, at EU-formandskabet tilsyneladende accepterer, at Erdogan indtager en status som de facto-leder af Tyrkiet.